شبی همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم به نماز (شب) ایستادم. ایشان سوره بقره را خواند. از هیچ آیه ای با مضمون رحمت عبور نمی کرد مگر اینکه مکث نموده و از الله رحمتش را درخواست می کرد. و از هیچ آیه ای با مضمون عذاب است عبور نمی کرد، مگر اینکه مکث نموده و از الله پناه می خواست.

از عوف بن مالک اشجعی رضی الله عنه روایت است که می گوید: شبی همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم به نماز (شب) ایستادم. ایشان سوره بقره را خواند. از هیچ آیه ای با مضمون رحمت عبور نمی کرد مگر اینکه مکث نموده و از الله رحمتش را درخواست می کرد. و از هیچ آیه ای با مضمون عذاب است عبور نمی کرد، مگر اینکه مکث نموده و از الله پناه می خواست. عوف می گوید: سپس رکوع نمود و رکوعش به اندازه قیامش طول کشید؛ و در رکوع ای ذکر را می گفت: «سُبْحَانَ ذِيْ الْجَبَرُوْتِ، وَالْمَلَكُوْتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»: «پاک است پروردگاری که مالک قدرت، فرمانروایی، بزرگی و عظمت است». سپس سجده نمود و سجده اش به اندازه قیامش بطول انجامید و در سجده نیز همین کلمات را گفت، سپس برای رکعت دوم بلند شد و سوره آل عمران را خواند؛ سپس سوره سوره قرائت نموده است.

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

عوف بن مالک اشجعی رضی الله عنه خبر می دهد که شبی همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم به نماز (شب) ایستاده و رسول الله صلی الله علیه وسلم سوره ی بقره را خوانده و از هیچ آیه ای با مضمون رحمت و ذکر بهشت عبور نکرده مگر اینکه رحمت و بهشت الله را از او خواسته است. و از هیچ آیه ای با مضمون عذاب عبور نکرده، مگر اینکه از عذابش به او پناه برده است؛ سپس رکوع طولانی به اندازه ی قیامش به جا آورده و این ذکر را در رکوع خوانده است: «سُبْحَانَ ذِيْ الْجَبَرُوْتِ، وَالْمَلَكُوْتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»: یعنی الله صاحب چیرگی و غلبه و مالک همه چیز و صاحب بزرگی و عظمت را پاک و منزه از هر عیب و نقصی می دانم. آنگاه به سجده رفته و آن را به اندازه ی قیامش طولانی کرده و همان کلماتی را در سجده گفته که در رکوع تکرار کرده است؛ سپس برای رکعت دوم برخاسته و سوره ی آل عمران را خوانده است؛ سپس سوره سوره قرائت نموده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8281